

[Elisabeth Bruun Olesen]

Ændringer i fagenes indhold og i fagrækken kræver efteruddannelse i stort omfang. Det ved ministeren godt, men ikke desto mindre er rammerne for små. For nogle hundrede gymnasielærere vil reformen få så alvorlige konsekvenser, at de mister muligheden for fortsat at undervise i deres fag. Det gælder primært lærere i fransk og klassiske fag, men også lærere i geografi er truet.

Der kan være meget store forskelle fra skole til skole, men lærerne må sikres mulighed for omskoling, og denne omskoling må finansieres af staten. Den må tillige omfatte de deltids- og fuldtidsarbejdsløse gymnasielærere, som samtidig får frataget deres mulige arbejdsområde. Gymnasieskolernes Lærereforening, GL, har lagt op til forhandling med direktoratet og ministeren om en sådan omskoling, men hidtil har ministerens folk kynisk reduceret hele spørgsmålet til at være de pågældende læreres individuelle og private problem.

Vi mener altså ikke, at reformen er en reform, der lægger op til den almene og studieforberedende gymnasieuddannelse, som den samfundsmæssige udvikling kunne nødvendiggøre. Her viser de sidste årtiers forsøgsarbejde og pædagogiske debat, at det var helt andre veje, man burde gå i uddannelsesreformarbejdet.

Vi burde have en sammenhængende, ikke opspaltet gymnasieskole, således at undervisningsenheden, klassen, holdet, blev holdt udelt i en så stor del af de tre uddannelsesår som overhovedet muligt. Vi burde have en situation, hvor naturvidenskab, samfundsvidenskab og humaniora bidrog med problemstillinger, teorier og metoder i alle gymnasieforløb, om end med forskellig vægt. Vi burde have færre fag og mere tværfaglighed og fleksible arbejdsformer, bl.a. styrkelse af problemorientering og projektarbejde, kollektive arbejdsformer og aktiviteter ud af skolen. Vi burde have udstrakt deltagerstyring af gymnasiets samlede undervisning, økonomi og administration. Vi burde indføre nye, ikke sorterende evalueringsformer samt have en kollektiv styring af mødepligten.

Det er ikke sådan et gymnasium, som er blevet ridset op i reformen. Det er derimod et udemokratisk gymnasium, hvor ledelsessiden med amtskommunens forvaltning og gymnasiets rektor får overladt al væsentlig

magt uden elev- og lærerindflydelse. Derfor stemmer vi imod.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er en historisk dag i dag. Det er meget sjældent, man laver gymnasiereformer i det danske Folketing. Det plejer at tage 20 år, og derfor kan man nok med rette sige, at selv om det ikke er nogen revolution, og selv om ikke alting herved ændres i det danske gymnasium, så er det alligevel en milepæl, vi står ved, og det skulle undre mig meget, om der i resten af dette århundrede bliver ændret væsentligt ved det, der her bliver vedtaget.

Der er nemlig i virkeligheden en ganske solid bredde bag det, der her vedtages. Bredden kan ikke måles i det antal grønne knapper, der bliver på tavlen nu om lidt, når vi skal stemme, men den kan måles på flere andre måder.

For det første har alene debatten i dag jo tydeligt vist, at der absolut ikke er noget klart alternativ til det, der vedtages her.

Tager man hr. Korneliusens tale, så må man sige, den var godt holdt, og i formen var den for så vidt klar, men går man ned i hans 10 punkter, så viser der sig et morads af uklarhed. Det forstår jeg også godt, for Socialdemokratiet har vel i sig præcis de samme indbyrdes uenigheder, som Socialistisk Folkeparti så klart demonstrerede ved deres landsmøde, hvor de for 117. gang ikke var i stand til at vedtage et uddannelsesprogram, fordi de simpelt hen er så uenige.

Bredden viser sig også i, at der jo for et år siden næsten blev indgået et forlig mellem regeringen og Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Det forlig, vi dengang sad med, er jo ikke så forskelligt fra det, vi står med nu, og det viser også lidt af hulheden i disse vældige anklager, der nu fremsættes mod det, der blev vedtaget.

Der er nogle ændringer i forhold til sidste år, der er kommet flere bindinger. Hr. Ole Vig Jensen har ret i, at flere af det, han kalder grengymnasiets fordele, nu er bragt med ind i fremtidens gymnasium. Det har han ret i, men er det noget, der har reduceret bredden bag dette gymnasium? Nej. Det er jo noget, der er blevet modtaget nogenlunde positivt blandt både lærere og rektorer og så vidt jeg ved også blandt eleverne; i hvert